

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 7. Ludovico concessa dilatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

defenderant, scilicet Vitalis Furnius sua Sæcul. XIV.
 ex doctrina clarus, & trium hac de A.C. 1323.
 re librorum author, Bertrandus Turrius,
 ac Berengarius Episcopus Tusculanus;
 duo Archiepiscopi Arnaldus Bojardus
 Salernitanus, & Monaldus Beneventi-
 nus; Caffæ, Rigæ, Ulyssipponis, & Pa-
 ctarum Siculæ urbis Episcopi quatuor.
 At Michaël Cæsenas Fratrum Minorum
 Minister Generalis suum decretum in co-
 mitiis Perusinis factum tueri semper
 volebat, nitens præcipue litteris Papæ
 Nicolai III. Guilielmus Ocamus Anglus
 ex eodem Ordine Doctor inclytus a
 Michaële stabat usque adeo, ut palam
 sacro e pulpito affirmaret esse hæresim
 dicere, Christum & Apostolos priva-
 tim aut communiter habuisse quidquam.
 Verum est: Papa tunc id non decide-
 rat: sed Ocamus eum hoc facturum per-
 bene sciebat. Itaque Papa Episcopis
 Ferrariæ ac Bononiæ mandavit, ut eum
 citarent ad Summam Sedem, cui se in-
 tra spatium mensis sisteret. Epistolam
 ille dabat 1 Dec. an. 1323.

§. VII.

Ludovico concessa dilatio.

Septimo Januarii sequentis Oratores Im- Rayn. 1324.
 peratoris Ludovici Bavari Papæ in n. 1.
 senatu sacro libellum obtulere; in quo
 Prin-

Sæcul. XIV.
A.C. 1324.

Principis hujus nomine ajebant: Nuper comperit sine certa tamen notitia, Sanctitatem tuam contra se statuisse, haud levia; quæ regnum & jura sua contingerent. Haud poterat ea credere; sed pro figmentis suorum inimicorum habebat, nunquam citatus antea vel monitus ab Ecclesia Romana. Attamen securitatis gratia nos misit percontatum, quid subesset, oratumque dilationem congruam & sex mensibus longiorem, ut Imperii Principes adhibere in consilium, & Sanctitatem tuam de sua innocentia & justitia causæ suæ edocere possit.

Ibid. n. 2.

Papa scripto reposuit: Meminimus, quam addictum se nobis ac Ecclesiæ Romanæ per alios Nuncios instructos litteris, quarum testimonio fides plenior eis haberetur, Baviaræ Dux significaverit, offerens se ad petendam Lombardiam præstandi nobis obsequii, ac rebelles in Ecclesiam impugnandi causa. Miramur proin magnopere tam celerem mutationem, cujus ansam ei nullam dedimus. Tum Papa repetebat factas in monitione sua exprobrationes, quod ille Romanorum Regis titulum, & administrandum Imperium sibi sumpserit ab ipso non confirmatus, ac Pro-Comites cæterosque rebelles protexerit. Pergebat postea: Si spectaremus hæc facta potius,

tius, quam vestræ supplicationis verba, nullum vobis reddere responsum debemus. Volumus tamen per bimestre spatium omitti promulgationem poenarum, in quas vester incurrit Dominus. Hoc scriptum dabat eodem die septimo Januarii, & misit Episcopo Frisingensi in Germania divulgandum.

Sæcul. XIV.
A. C. 1324.

7. Vill. l. 9.
c. 239.
Corio. p. 460.

§. VIII.

Papæ litteræ contra Pro-Comites.

Ultimo die Februarii Raymundus Cardonius Dux copiarum Ecclesiæ cum Mediolanensibus, quibus Galeatius & Marcus Pro-Comites præerant, cruento prælio commisso victus, captusque, ac Mediolanum ductus est. Quæ clades tam acerbum Papæ animo vulnus infligit, ut contra Pro-Comites ederet tales litteras: Ut per communem famam pridem comperimus Matthæus Pro-Comes odiosæ memoriæ diversis e regionibus Summam ad Sedem euntium quosdam captos detentosque spoliabat bonis omnibus; missas ad nos epistolas per ministros suos interceptas aperiebat, lacerabat, vel pluribus dabat legendas. In senatu publico audivimus etiam, illum Ecclesiis, cœnobiis, cæterisque locis

Rayn. n. 7. 12

Histor. Eccles. Tom. XXIII. P. pie-